

Moeilijkste weg naar de top

VIJF HAAGSE ALPINISTEN WINNEN PRIJS VOOR BEDWINGEN BERG IN PERU

DEN HAAG • De beklimming van de Puscanturpa Este leverde vijf jonge alpinisten een award op. Niet vanwege de hoogte van de berg, maar omdat zij een nieuwe, loodzware klimroute gebruikten. 'We kwamen op plekken waar nooit iemand is geweest.'

PIETER VAN DEN BROEKE

Hij zegt graag 'nieuwe dingen' te doen. Plekken te bezoeken die zo ruig en afgelegen zijn dat geen mens hem daar ooit is voorgegaan en dat bij voorkeur op grote hoogte. En daarom beklom Vincent van Beek zes nog onbetreden bergtoppen in Kirgizië en probeerde hij om de 6352 meter hoge Arwa Tower in de Indiase Himalaya via een extreem moeilijke route te bedwingen.

Die poging mislukte, maar het succes van afgelopen zomer heeft die teleurstelling uitgewist. Eind juli beklom de 28-jarige Hagenaar, samen met Bas Visscher, Bas van der Smeede, Saskia van der Smeede en Elly van der Plas, de 5410 meter hoge Puscanturpa Este in Peru. Twee andere alpinisten waren hen daarin voorgegaan, maar niemand had dat ooit via de loodzware route langs de noordwand geklaard. Vorige week ontvingen de expeditieleiden daarom de NKBV Bergsport Award voor 'meest spraakmakende alpine beklimming van het jaar'.

Op zijn tafel liggen boeken over

Vreugde na het bereiken van de top van de Cuyoc, een 5550 meter hoge 'inklimberg'. FOTO'S VINCENT VAN BEEK

bergsport en in een hoek van de kamer staat een rugzak, alsof de student informatica ieder moment kan vertrekken. „Volgend jaar weer,” zegt hij. „Dan gaan we terug naar Kirgizië. De komende tijd kom ik niet verder dan de klimmuur in de stad en een reisje naar de Ardennen. Maar mijn leven staat inderdaad in het teken van avontuur. Het is hier

leuk hoor, maar de wereld is te mooi om niet te reizen.”

Het gaat hem niet om het bereiken van de hoogste top, de manier waarop, dat is de kern van het spel. Van Beek is een technisch klimmer. Hij gebruikt lichtgewicht materiaal, draagt klamschoentjes in plaats van loodzware bergschoenen, draagt niet meer dan een kilo of tien op

zijn rug en zoekt naar de meest uitdagende route om boven te komen. Bij de Puscanturpa Este in Peru was dat de noordwand, zo bleek ter plekke.

„We hadden vanuit ons basis-kampje al wat inklimtochten gemaakt. Een poging om de 5440 meter hoge sneeuwtop Pumarinri via de steile zuidwand te beklimmen

mislukte door slechte sneeuwomstandigheden. We hadden een interessante oostwand gespot van de Cuyoc (5550 meter) en besloten deze als tweede inklim te gebruiken. We bereikten alle vijf de top. Toen waren we klaar voor ons doel, de oostwand van de Puscanturpa Este.”

Maar de expeditieleiden zakten aan die kant van de berg zo diep weg in de sneeuw, dat ze die poging moesten staken. Tijdens een verkenningstochtje rond de berg stonden ze plotseling oog in oog met een kolossale rotswand die honderden meters boven hen uit torende: de noordzijde van de berg. Dit moest hem worden, hier zouden ze omhoog gaan.

ABSEILEN

„Bij de eerste poging was het echter zo verschrikkelijk koud dat we het al snel moesten opgeven. Tijdens de tweede poging was het opnieuw extreem koud maar de twee Bassen en ik besloten toch door te zetten. Onderweg hebben we wel momenten van twijfel gekend, vooral op plekken waar gesteente afbrokkelde, maar we haalden de top. Een deel van de afdaling konden we abseilen, en zestien uur na ons vertrek waren we weer ons basiskamp.”

Drie dagen later bereikten ook Elly van der Plas en Saskia van der Smeede de top. Expeditie geslaagd. Op één ding na: „We wilden in Peru graag cavia eten. Maar in het dorp was een feest geweest terwijl wij op de berg waren. Ze hadden alle cavia's opgepeuzeld.”

De nooit eerder bedwongen noordwand van de Puscanturpa Este.

Klauterend op weg naar de top.

De handschoenen moeten uit tijdens moeilijke passages.

Prinsessenbrieven zijn Beste Vondst

DEN HAAG • Zijn geschiedkundige liefde voor de 19de eeuwse Oranje-prinses Marianne heeft de Voorburgse amateur-historicus Kees van der Leer een eervolle titel opgeleverd. Bezoekers van de website van de Koninklijke Bibliotheek beloonde zijn collectie brieven van deze verguisde prinses met de meeste stemmen en daarmee de titel Beste Vondst.

Op de website vertelt de amateur-historicus net als de andere kandidaten over de brieven die hij in 2010 op het spoor kwam en tijdens een veiling wist te bemachtigen. Ze zijn geschreven aan de kunstschilder Gerrit Postma en bevatten onder

meer een foto van de schilder en een bijzonder gedicht dat prinses Marianne (1810-1883) schreef ter gelegenheid van het 12,5 jarig huwelijk van Postma.

Later kwam Van der Leer ook nog in het bezit van een klein, gehavend portret van Marianne, geschilderd door diezelfde Gerrit Postma. „Een gouden vondst voor een liefhebber zoals ik.”

TRAGISCH

Van der Leer houdt zich al langer bezig met de bijzondere prinses en dochter van Koning Willem I die een tijdlang in Voorburg woonde. Hij schreef verschillende boeken

over haar. De vrouw had een nogal tragisch leven en werd verguisd, vertelt hij, omdat ze verliefd werd op een lakei, een relatie met hem kreeg en zelfs een buitenechtelijk kind.

De amateur-historicus vond het vooral 'ontroerend' om de brieven in handen te krijgen die prinses Marianne zelf ook heeft vastgehouden. Meer inhoudelijk was hij blij met de epistels, omdat ze veel vertellen over de prinses en haar omgang met anderen. „Ze was een heel bijzonder mens,” meent Van der Leer. „Omdat ze zich in die tijd al inzette voor mensen die het minder goed hadden.”

Dakloze schildpadden

DEN HAAG • Het is een geluk dat een voorbijganger de vier geelwangschildpadjes, die moederziel alleen in de vrieskou op straat stonden, oppikte. Anders waren ze doodgevroren, weet een medewerker van reptielen-opvang Serpo zeker. De vinder nam de beestjes - twee grote en twee kleine exemplaren (de grootte hoeft niks over de leeftijd te zeggen, red.) - mee naar huis en belde gisteren de Dierenambulance Den Haag. Inmiddels heeft Serpo zich over de schildpadden ontfermd. De reptielen stonden in een groot, glazen terrarium op straat

FOTO JOS VAN LEEUWEN

aan de Neherkade. Vermoedelijk zijn ze gedumpt, want er heeft zich geen baasje gemeld.